

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2015/760**z dnia 29 kwietnia 2015 r.****w sprawie europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Długoterminowe finansowanie stanowi istotne narzędzie umożliwiające wprowadzenie europejskiej gospodarki na ścieżkę inteligentnego i trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, zgodnie ze strategią „Europa 2020”, oraz wysokiego poziomu zatrudnienia i konkurencyjności, aby budować gospodarkę jutra w sposób ograniczający jej podatność na ryzyko systemowe i zwiększający jej odporność. Europejskie długoterminowe fundusze inwestycyjne (EDFI) zapewniają długoterminowe finansowanie różnorodnych projektów infrastrukturalnych, przedsiębiorstw nienotowanych na rynkach regulowanych oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) notowanych na rynkach regulowanych, które to projekty i przedsiębiorstwa emitują instrumenty kapitałowe lub dłużne, dla których nie istnieje łatwy do wskazania nabywca. Zapewniając finansowanie tych projektów, EDFI przyczyniają się do finansowania unijnej gospodarki realnej oraz do realizacji strategii politycznych Unii.
- (2) Po stronie popytowej EDFI mogą zapewniać stały strumień dochodów administratorom programów emerytalnych, zakładom ubezpieczeń, fundacjom, gminom oraz innym podmiotom, które stoją w obliczu konieczności regulowania cyklicznych i powtarzających się zobowiązań oraz nastawione są na długoterminowy zwrot z inwestycji w ramach należycie regulowanych struktur. EDFI, chociaż zapewniają mniejszą płynność niż inwestycje w zbywalne papiery wartościowe, mogą zapewnić stały strumień dochodów poszczególnym inwestorom, którzy polegają na regularnych przepływach środków pieniężnych generowanych przez EDFI. EDFI mogą również zapewniać szansę na wzrost wartości kapitału w dłuższym okresie tym inwestorom, którzy nie uzyskują stałego strumienia dochodów.
- (3) Środki finansowe na potrzeby projektów z zakresu infrastruktury transportowej, zrównoważonego wytwarzania lub dystrybucji energii, infrastruktury społecznej (budownictwo mieszkaniowe lub szpitale), wprowadzania nowych technologii i systemów, które pozwalają ograniczyć wykorzystanie zasobów i zużycie energii, czy też dalszego rozwoju MŚP bywają ograniczone. Jak pokazał kryzys finansowy, uzupełnienie finansowania bankowego środkami pochodzącymi z szeregu innych źródeł finansowania, które skuteczniej wykorzystują zasoby rynków kapitałowych, może pomóc w pokryciu tych niedoborów. Pod tym względem EDFI mogą odegrać istotną rolę, mogą także pozyskiwać kapitał, przyciągając inwestorów z państw trzecich.
- (4) Nadrzędnym celem niniejszego rozporządzenia jest pobudzenie europejskich inwestycji długoterminowych w gospodarce realnej. Długoterminowe inwestycje w projekty, przedsięwzięcia i infrastrukturę w państwach trzecich również mogą przyciągnąć kapitał do EDFI, a tym samym przynieść korzyści gospodarce europejskiej. Z tego powodu nie należy uniemożliwiać takich inwestycji.
- (5) W przypadku braku rozporządzenia ustanawiającego przepisy dotyczące EDFI, na poziomie krajowym mogłyby zostać przyjęte rozbieżne środki, które prawdopodobnie spowodowałyby zakłócenia konkurencji wynikające z różnic w środkach ochrony inwestycji. Rozbieżne wymogi krajowe dotyczące składu portfela, dywersyfikacji i dopuszczalnych aktywów, zwłaszcza w przypadku inwestycji w towary, utrudniają transgraniczne wprowadzanie do obrotu funduszy inwestycyjnych, które koncentrują się na przedsiębiorstwach nienotowanych na rynkach regulowanych oraz aktywach rzeczowych, ponieważ inwestorzy nie są w stanie w łatwy sposób porównywać różnych ofert inwestycyjnych, które są im prezentowane. Rozbieżne wymogi krajowe skutkują również zróżnicowanym poziomem ochrony inwestorów. Ponadto do zróżnicowania poziomu ochrony inwestorów prowadzą rozbieżne wymogi krajowe dotyczące technik inwestycyjnych, takie jak dopuszczalne poziomy zadłużenia, wymogi dotyczące wykorzystania finansowych instrumentów pochodnych, przepisy regulujące krótką sprzedaż

⁽¹⁾ Dz.U. C 67 z 6.3.2014, s. 71.⁽²⁾ Dz.U. C 126 z 26.4.2014, s. 8.⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2015 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 20 kwietnia 2015 r.

lub transakcje finansowane z wykorzystaniem papierów wartościowych. Poza tym rozbieżne wymogi krajowe dotyczące umarzania udziałów lub jednostek uczestnictwa lub okresów utrzymywania aktywów utrudniają transgraniczną sprzedaż funduszy inwestujących w aktywa nienotowane na rynkach regulowanych. Zwiększając niepewność prawa, rozbieżności te mogą negatywnie wpływać na zaufanie inwestorów, którzy rozważają możliwość inwestycji w takie fundusze, oraz ograniczać ich możliwości efektywnego wyboru między różnorodnymi okazjami do długoterminowego zainwestowania swoich środków. W związku z powyższym odpowiednią podstawą prawną dla niniejszego rozporządzenia stanowi art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, interpretowany zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

- (6) Jednolite przepisy są konieczne do zapewnienia spójnego i stabilnego profilu produktowego EDFI w całej Unii. W szczególności, aby zapewnić niezakłócone funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz wysoki poziom ochrony inwestorów, należy ustanowić jednolite przepisy regulujące funkcjonowanie EDFI, a zwłaszcza skład ich portfela oraz instrumenty inwestycyjne, które fundusze te mogą stosować, aby uzyskać ekspozycję wobec aktywów długoterminowych, takich jak instrumenty kapitałowe lub dłużne emitowane przez MŚP notowane na rynkach regulowanych oraz przez przedsiębiorstwa nienotowane na rynkach regulowanych, a także aktywów rzeczowych. Jednolite przepisy dotyczące portfela EDFI konieczne są również po to, aby zapewnić posiadanie przez EDFI, które za cel stawiają sobie generowanie regularnych dochodów, zdywersyfikowanego portfela aktywów inwestycyjnych pozwalających uzyskiwać regularne przepływy pieniężne. EDFI stanowią pierwszy krok w kierunku stworzenia zintegrowanego rynku wewnętrznego pozyskiwania kapitału, który można skierować na inwestycje długoterminowe w gospodarce europejskiej. Do niezakłóconego funkcjonowania rynku wewnętrznego inwestycji długoterminowych niezbędne jest kontynuowanie przez Komisję oceny potencjalnych barier, które mogą przeszkodzić w pozyskiwaniu długoterminowych zasobów kapitałowych w kontekście transgranicznym, w tym barier wynikających z traktowania takich inwestycji pod względem podatkowym.
- (7) Należy zapewnić, by przepisy dotyczące działalności EDFI, zwłaszcza w odniesieniu do składu ich portfela oraz instrumentów inwestycyjnych, które fundusze te mogą stosować, miały bezpośrednie zastosowanie do zarządzających EDFI; dlatego też te nowe przepisy należy przyjąć w formie rozporządzenia. Pozwoli to również zapewnić jednolite warunki stosowania oznaczenia „EDFI”, zapobiegając powstawaniu rozbieżnych wymogów krajowych. Zarządzający EDFI powinni przestrzegać tych samych przepisów w całej Unii po to, by zwiększyć poziom zaufania inwestorów do EDFI oraz zapewnić trwałą wiarygodność tego oznaczenia. Jednocześnie przyjęcie jednolitych przepisów pozwala ograniczyć złożoność wymogów regulacyjnych, którym podlegają EDFI. Dzięki jednolitym przepisom ograniczone zostają również koszty przestrzegania przez zarządzających rozbieżnych wymogów krajowych regulujących fundusze inwestujące w przedsiębiorstwa notowane i nienotowane na rynkach regulowanych i w porównywalne kategorie aktywów rzeczowych. Ma to szczególne znaczenie dla zarządzających EDFI, którzy chcą pozyskiwać kapitał w kontekście transgranicznym. Przyjęcie jednolitych przepisów przyczyni się również do wyeliminowania zakłóceń konkurencji.
- (8) Nowe przepisy dotyczące EDFI są ściśle związane z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE⁽¹⁾, ponieważ dyrektywa ta stanowi ramy prawne regulujące zarządzanie alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (AFI) i wprowadzanie ich do obrotu w Unii. EDFI są z definicji AFI z UE, zarządzanymi przez zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (ZAFI), którzy uzyskali zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE.
- (9) Podczas gdy dyrektywa 2011/61/UE przewiduje również stopniowany system dotyczący państw trzecich regulujący ZAFI spoza UE oraz AFI spoza UE, nowe przepisy dotyczące EDFI mają bardziej ograniczony zakres podkreślający europejski wymiar tego nowego długoterminowego produktu inwestycyjnego. Dlatego też do uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze EDFI uprawniony powinien być wyłącznie AFI z UE zdefiniowany w dyrektywie 2011/61/UE, przy czym tylko wtedy, gdy jest zarządzany przez ZAFI z UE, który uzyskał zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE.
- (10) Nowe przepisy mające zastosowanie do EDFI powinny być oparte na istniejących ramach prawnych ustanowionych na mocy dyrektywy 2011/61/UE oraz aktów prawnych przyjętych w celu jej wykonania. W związku z powyższym przepisy dotyczące produktów, odnoszące się do EDFI powinny mieć zastosowanie jako uzupełnienie obowiązujących przepisów unijnych. W szczególności do EDFI powinny mieć zastosowanie przepisy regulujące zarządzanie funduszami i wprowadzanie ich do obrotu, określone w dyrektywie 2011/61/UE. Podobnie przepisy dotyczące transgranicznego świadczenia usług i swobody przedsiębiorczości ustanowione w dyrektywie 2011/61/UE powinny mieć odpowiednie zastosowanie do transgranicznej działalności EDFI. Uzupełnienie tych przepisów powinny stanowić szczegółowe przepisy dotyczące transgranicznego wprowadzania tych funduszy do obrotu wśród inwestorów detalicznych i profesjonalnych w całej Unii.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

- (11) Jednolite przepisy powinny mieć zastosowanie do wszystkich AFI z UE, które chcą być wprowadzane do obrotu jako EDFI. AFI z UE, które nie chcą być wprowadzane do obrotu jako EDFI, nie powinny podlegać tym przepisom, tym samym świadomie rezygnując z korzyści, jakie wynikają z tych przepisów. Przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) oraz AFI spoza UE nie powinny być wprowadzane do obrotu jako EDFI.
- (12) W celu zapewnienia przestrzegania przez EDFI zharmonizowanych przepisów regulujących działalność tych funduszy należy wprowadzić wymóg udzielania przez właściwe organy zezwolenia tym funduszom. Dlatego też zharmonizowane procedury udzielania zezwolenia ZAFI i nadzoru nad nimi ustanowione w dyrektywie 2011/61/UE należy uzupełnić specjalną procedurą udzielania zezwolenia EDFI. Procedury należy ustanowić po to, aby EDFI mogli zarządzać wyłącznie ZAFI z UE, którzy otrzymali zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE i którzy posiadają zdolność do zarządzania EDFI. Należy podjąć wszelkie stosowne kroki, aby zapewnić, by EDFI były w stanie przestrzegać zharmonizowanych przepisów regulujących działalność tych funduszy. Szczególna procedura udzielania zezwolenia powinna mieć zastosowanie w przypadku, gdy EDFI jest zarządzany wewnątrz i nie mianowano żadnego ZAFI zewnętrznego.
- (13) Biorąc pod uwagę fakt, że AFI z UE mogą przybierać rozmaite formy prawne, które niekoniecznie nadają im osobowość prawną, przepisy zobowiązujące EDFI do podjęcia działań należy rozumieć jako skierowane do zarządzającego EDFI w przypadkach, gdy dany EDFI został ustanowiony jako AFI z UE, który nie jest w stanie działać samodzielnie ze względu na brak odrębnej osobowości prawnej.
- (14) Aby zapewnić ukierunkowanie EDFI na inwestycje długoterminowe i przyczynić się do finansowania zrównoważonego wzrostu unijnej gospodarki, przepisy dotyczące portfela EDFI powinny wprowadzać wymóg wyraźnego wskazania kategorii aktywów dopuszczalnych do celów inwestycji dokonywanych przez EDFI oraz warunków dopuszczalności tych aktywów. EDFI powinien inwestować co najmniej 70 % swojego kapitału w dopuszczalne aktywa inwestycyjne. Aby zapewnić integralność EDFI, należałoby również zakazać EDFI dokonywania niektórych transakcji finansowych, które mogłyby zagrażać strategii inwestycyjnej i celom inwestycyjnym funduszu poprzez narażenie funduszu na ryzyko inne niż to, którego można oczekiwać w przypadku funduszu ukierunkowanego na inwestycje długoterminowe. Aby zapewnić jednoznaczną koncentrację na inwestycjach długoterminowych, co może być pomocne dla inwestorów detalicznych nieobeznaczonych z mniej konwencjonalnymi strategiami inwestycyjnymi, EDFI nie powinien mieć możliwości dokonywania inwestycji w finansowe instrumenty pochodne do celów innych niż zabezpieczenie przed ryzykiem związanym z jego własnymi inwestycjami. Zważywszy na płynny charakter towarów i finansowych instrumentów pochodnych, które pozwalają uzyskać pośrednie zaangażowanie w towary, inwestycje w towary nie wymagają długoterminowego zaangażowania ze strony inwestorów i dlatego należy je wykluczyć z kategorii dopuszczalnych aktywów inwestycyjnych. To uzasadnienie nie ma zastosowania w przypadku inwestycji w infrastrukturę lub przedsiębiorstwa, które są związane z towarami lub których wyniki są pośrednio powiązane z notowaniami towarów, takich jak gospodarstwa rolne (w przypadku towarów rolnych) czy też elektrownie (w przypadku surowców energetycznych).
- (15) Definicja tego, co stanowi inwestycję długoterminową, jest szeroka. Dopuszczalne aktywa inwestycyjne są zasadniczo niepłynne, powodują konieczność zaangażowania na pewien okres oraz posiadają profil ekonomiczny o charakterze długoterminowym. Dopuszczalne aktywa inwestycyjne nie są zbywalnymi instrumentami i dlatego nie posiadają płynności, jaką zapewniają rynki wtórne. Często wymagają zaangażowania na czas określony, co ogranicza ich zbywalność. Ponieważ jednak MŚP notowane na rynkach regulowanych mogą mieć trudności z zachowaniem płynności i z dostępem do rynku wtórnego, powinny one również być uznawane za kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe. Ekonomiczny cykl inwestycji pozostających w sferze zainteresowań EDFI ma zasadniczo charakter długoterminowy ze względu na wysokie kwoty zaangażowanego kapitału oraz okres konieczny do wygenerowania dochodów.
- (16) EDFI należy zezwolić na inwestowanie w aktywa inne niż dopuszczalne aktywa inwestycyjne, które mogą być niezbędne, aby umożliwić wydajne zarządzanie przepływami środków pieniężnych funduszu, jednak wyłącznie pod warunkiem że inwestycje te są zgodne ze strategią EDFI w zakresie inwestycji długoterminowych.
- (17) Za dopuszczalne aktywa inwestycyjne należy uznać m.in. udziały, takie jak instrumenty kapitałowe i quasi-kapitałowe, instrumenty dłużne emitowane przez kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe oraz udzielone im pożyczki. Powinny one również obejmować udziały w innych funduszach koncentrujących się na aktywach takich jak inwestycje w przedsiębiorstwa nienotowane na rynkach regulowanych, które emitują instrumenty kapitałowe lub dłużne, dla których nie zawsze istnieje łatwy do wskazania nabywca. Bezpośrednie udziały w aktywach rzeczowych, chyba że są one przedmiotem sekurytyzacji, powinny również stanowić kategorię aktywów dopuszczalnych, pod warunkiem że generują one przewidywalne przepływy pieniężne, tak regularne jak i nieregularne, w takim sensie, że można je modelować i wyceniać z zastosowaniem metody wyceny opartej na wartości zdyskontowanych przepływów pieniężnych. Aktywa te mogłyby przykładowo obejmować infrastrukturę społeczną, która przynosi przewidywalny zwrot, taką jak infrastruktura energetyczna, transportowa i

telekomunikacyjna, oraz infrastruktura edukacji, ochrony zdrowia, wsparcia socjalnego i przemysłowa. Z kolei aktywa takie jak dzieła sztuki, manuskrypty, zapasy wina lub biżuteria nie powinny być dopuszczalne, ponieważ z reguły nie generują one przewidywalnych przepływów pieniężnych.

- (18) Dopuszczalne aktywa inwestycyjne powinny obejmować aktywa rzeczowe o wartości przekraczającej 10 000 000 EUR, które generują korzyści ekonomiczne i społeczne. Takie aktywa obejmują infrastrukturę, własność intelektualną, statki, sprzęt, maszyny, statki powietrzne i tabor kolejowy oraz nieruchomości. Inwestycje w nieruchomości komercyjne lub budownictwo mieszkaniowe powinny być dozwolone w zakresie, w jakim przyczyniają się one do inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu lub służą celom unijnej polityki energetycznej, regionalnej i polityki spójności. Inwestycje w takie nieruchomości powinny być wyraźnie udokumentowane, tak aby wykazać długoterminowe zaangażowanie w takie inwestycje. Celem niniejszego rozporządzenia nie jest promowanie inwestycji spekulacyjnych.
- (19) Projekty infrastrukturalne, ze względu na swoją skalę, wymagają dużych kwot kapitału, który musi zostać zainwestowany na długi okres. Takie projekty infrastrukturalne obejmują obiekty infrastruktury publicznej (m.in. szkoły, szpitale lub więzienia), infrastrukturę społeczną (m.in. mieszkania socjalne), infrastrukturę transportową (m.in. drogi, systemy transportu zbiorowego lub porty lotnicze), infrastrukturę energetyczną (m.in. sieci energetyczne, projekty mające na celu przystosowanie się do zmiany klimatu i łagodzenie tej zmiany, elektrownie lub rurociągi), infrastrukturę gospodarki wodnej (m.in. systemy zaopatrzenia w wodę, systemy kanalizacyjne i nawadniające), infrastrukturę komunikacyjną (m.in. sieci) oraz infrastrukturę gospodarki odpadami (m.in. systemy recyklingu i zbiórki odpadów).
- (20) Instrumenty quasi-kapitałowe należy rozumieć jako obejmujące rodzaj instrumentu finansowego stanowiący połączenie instrumentu kapitałowego i dłużnego, gdzie zwrot z tego instrumentu jest powiązany z zyskami lub stratami kwalifikowalnego przedsiębiorstwa portfelowego, a jego wykup – w przypadku niewykonania zobowiązania – nie jest w pełni zabezpieczony. Takie instrumenty obejmują różnego rodzaju instrumenty finansowe, takie jak pożyczki podporządkowane, ciche udziały, pożyczki partycypacyjne, prawa do udziału w zyskach, obligacje zamienne i obligacje opcyjne.
- (21) Aby odzwierciedlić istniejące praktyki biznesowe, EDFI należy zezwolić na nabywanie istniejących udziałów w kwalifikowalnym przedsiębiorstwie portfelowym od dotychczasowych udziałowców tego przedsiębiorstwa. Ponadto, aby zapewnić możliwie najszersze możliwości pozyskiwania środków finansowych, należy zezwolić na inwestycje w inne EDFI, europejskie fundusze venture capital (EuVECA) regulowane rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013 ⁽¹⁾ oraz europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej (EuSEF) regulowane rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013 ⁽²⁾. Aby uniknąć „rozwodnienia” inwestycji w kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe, EDFI należy zezwolić na inwestowanie w inne EDFI, EuVECA i EuSEF wyłącznie pod warunkiem że one same nie zainwestowały więcej niż 10 % swojego kapitału w inne EDFI.
- (22) Korzystanie z usług przedsiębiorstw finansowych może być konieczne, aby zgromadzić i zorganizować środki finansowe pochodzące od różnych inwestorów – w tym inwestycje o charakterze publicznym – przeznaczone na inwestycje w projekty infrastrukturalne. Należy zatem zezwolić EDFI na inwestowanie w dopuszczalne aktywa inwestycyjne za pośrednictwem przedsiębiorstw finansowych, o ile zakres działalności tych przedsiębiorstw obejmuje finansowanie projektów długoterminowych i rozwój MŚP.
- (23) Przedsiębiorstwa nienotowane na rynkach regulowanych mogą mieć trudności z dostępem do rynków kapitałowych i finansowaniem dalszego wzrostu i rozwoju. Typowy sposób pozyskiwania środków finansowych stanowi finansowanie prywatne za pośrednictwem udziałów kapitałowych lub pożyczek. Ponieważ instrumenty te są ze swej natury inwestycjami długoterminowymi, wymagają „cierpliwego” kapitału, który EDFI są w stanie zapewnić. Ponadto MŚP notowane na rynkach regulowanych często natrafiają na znaczne utrudnienia w uzyskaniu długoterminowego finansowania, a EDFI mogą stanowić cenne alternatywne źródła finansowania.
- (24) Do kategorii aktywów długoterminowych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia powinny zaliczać się zatem przedsiębiorstwa nienotowane na rynkach regulowanych, które emitują instrumenty kapitałowe lub dłużne, dla których może nie istnieć łatwy do wskazania nabywca, oraz przedsiębiorstwa notowane na rynkach regulowanych o maksymalnej wartości giełdowej 500 000 000 EUR.
- (25) W przypadku gdy zarządzający EDFI posiada udziały w przedsiębiorstwie portfelowym, istnieje ryzyko, że zarządzający będzie przedkładał swoje interesy ponad interesy inwestujących w EDFI. W celu uniknięcia takiego konfliktu interesów oraz w celu zagwarantowania solidnego ładu korporacyjnego EDFI powinien inwestować wyłącznie w aktywa, które nie są związane z zarządzającym EDFI, chyba że EDFI inwestuje w jednostki uczestnictwa lub udziały w innych EDFI, EuVECA lub EuSEF zarządzanych przez zarządzającego EDFI.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy venture capital (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 18).

- (26) Aby zapewnić zarządzającym EDFI pewien stopień elastyczności w inwestowaniu powierzonych im środków, należy zezwolić na obrót aktywami innymi niż inwestycje długoterminowe do wartości maksymalnej wynoszącej 30 % kapitału EDFI.
- (27) W celu ograniczenia podejmowania ryzyka przez EDFI podstawowe znaczenie ma ograniczenie ryzyka kontrahenta poprzez objęcie portfela EDFI jasnymi wymogami w zakresie dywersyfikacji. Wszystkie instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym powinny podlegać przepisom rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾.
- (28) W celu uniknięcia wywierania znaczącego wpływu przez inwestujący EDFI na zarządzającego innym EDFI lub emitenta konieczne jest uniknięcie nadmiernej koncentracji danego EDFI w tej samej inwestycji.
- (29) W celu umożliwienia zarządzającym EDFI dalszego pozyskiwania kapitału w okresie działalności funduszu, należy im zezwolić na zaciąganie pożyczek i kredytów środków pieniężnych w wysokości do 30 % wartości kapitału EDFI. Powinno to służyć zapewnianiu dodatkowego zysku dla inwestorów. W celu wyeliminowania ryzyka niedopasowania walutowego EDFI powinien zaciągać pożyczki wyłącznie w walucie, w której zarządzający EDFI zamierza nabyć aktywa. Aby rozwiać obawy związane z działalnością równoległego systemu bankowego, środki pieniężne pożyczone przez EDFI nie powinny być wykorzystywane w celu udzielania pożyczek kwalifikowalnym przedsiębiorstwom portfelowym.
- (30) Ze względu na długoterminowy i niepłynny charakter inwestycji EDFI, zarządzający EDFI powinni mieć wystarczająco dużo czasu na zastosowanie limitów inwestycyjnych. Określając czas potrzebny na wdrożenie tych limitów, należy wziąć pod uwagę szczególne cechy i właściwości inwestycji, aczkolwiek okres ten nie powinien przekroczyć pięciu lat od daty udzielenia EDFI zezwolenia lub połowy okresu działalności EDFI, w zależności od tego, który z tych okresów będzie krótszy.
- (31) Ze względu na profil portfela i koncentrację na kategoriach aktywów długoterminowych, EDFI mają za zadanie skierować oszczędności prywatne do gospodarki europejskiej. EDFI zostały również pomyślane jako narzędzie inwestycyjne, za pomocą którego grupa Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) może uruchamiać finansowanie infrastruktury europejskiej lub MŚP. Na mocy niniejszego rozporządzenia EDFI zostały ukształtowane jako połączone narzędzie inwestycyjne, które współgra z głównym założeniem grupy EBI polegającym na wspieraniu wyważonego i stałego rozwoju wewnętrznego rynku inwestycji długoterminowych w interesie Unii. Z uwagi na nacisk na kategorie aktywów długoterminowych EDFI mogą spełnić wyznaczoną im rolę najważniejszego narzędzia służącego realizacji Planu inwestycyjnego dla Europy określonego w komunikacie Komisji z dnia 26 listopada 2014 r.
- (32) Komisja powinna nadać priorytetowy charakter procedurom składania przez EDFI wniosków o finansowanie z EBI i usprawnić te procedury. Komisja powinna zatem usprawnić wydawanie opinii lub uwag dotyczących wszelkich wniosków EDFI o przyznanie środków finansowych z EBI.
- (33) Ponadto, państwa członkowskie, a także władze regionalne i lokalne mogą być zainteresowane zwiększeniem wiedzy potencjalnych inwestorów i społeczeństwa o EDFI.
- (34) Niezależnie od faktu, że EDFI nie są zobowiązane do umożliwienia dokonywania umorzeń przed końcem swojego okresu działalności, nic nie powinno uniemożliwiać EDFI ubiegania się o dopuszczenie jednostek uczestnictwa lub udziałów w nim do obrotu na rynku regulowanym lub na wielostronnych platformach obrotu, w ten sposób zapewniając inwestorom możliwość sprzedaży ich jednostek uczestnictwa lub udziałów przed końcem okresu działalności EDFI. Regulamin lub dokumenty założycielskie EDFI nie powinny uniemożliwiać, by jednostki uczestnictwa lub udziały były dopuszczane do obrotu na rynkach regulowanych lub na wielostronnych platformach obrotu, ani nie powinny uniemożliwiać inwestorom swobodnego przenoszenia ich jednostek uczestnictwa lub udziałów na rzecz stron trzecich pragnących nabyć te jednostki uczestnictwa lub udziały. Ma to na celu wspieranie rynków wtórnych jako ważnego miejsca kupowania i sprzedawania jednostek uczestnictwa lub udziałów w EDFI przez inwestorów detalicznych.
- (35) Chociaż poszczególni inwestorzy mogą być zainteresowani inwestowaniem w EDFI, niepłynny charakter większości inwestycji w długoterminowe projekty wyklucza możliwość oferowania przez EDFI swoim inwestorom prawa do dokonywania regularnych umorzeń. Poszczególni inwestorzy angażują się w inwestycję w takie aktywa, która ze swej natury ma charakter długoterminowy, na cały okres jej trwania. EDFI powinny zatem być zasadniczo skonstruowane w taki sposób, aby nie oferować możliwości dokonywania regularnych umorzeń przed końcem okresu działalności EDFI.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

- (36) Aby stworzyć zachęty dla inwestorów, w szczególności inwestorów detalicznych, którzy mogą nie być skłonni do zamrożeniu swojego kapitału na dłuższy okres, EDFI powinien mieć możliwość oferowania swoim inwestorom – pod pewnymi warunkami – praw do przedterminowego umorzenia. Dlatego zarządzający EDFI powinien mieć prawo swobodnego decydowania o tym, czy ustanowić EDFI z prawem czy bez prawa do umorzenia, w zależności od strategii inwestycyjnej EDFI. W przypadku obowiązywania systemu praw do umorzenia, prawa te oraz ich główne cechy powinny być z góry jasno określone i podane do wiadomości w regulaminie lub dokumentach założycielskich EDFI.
- (37) Aby inwestorzy mogli skutecznie umarzać swoje jednostki uczestnictwa lub udziały na koniec okresu działalności EDFI, zarządzający EDFI powinien rozpocząć sprzedaż portfela aktywów EDFI w odpowiednim czasie w celu uzyskania odpowiedniej jego wartości. Przy określaniu harmonogramu uporządkowanego wycofywania się z inwestycji zarządzający EDFI powinien uwzględnić różne profile zapadalności inwestycji oraz okres potrzebny na znalezienie nabywcy aktywów, w które zainwestował EDFI. Ze względu na to, że utrzymanie limitów inwestycyjnych podczas tego okresu upływnienia jest niemożliwe, limity te powinny przestać obowiązywać wraz z rozpoczęciem okresu upływnienia.
- (38) Aby rozszerzyć dostęp inwestorów detalicznych do EDFI, UCITS może inwestować w jednostki uczestnictwa lub udziały wyemitowane przez EDFI w zakresie, w jakim jednostki uczestnictwa lub udziały w EDFI są dopuszczalne na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE ⁽¹⁾.
- (39) EDFI powinien mieć możliwość obniżenia swojego kapitału w sposób proporcjonalny w przypadku, gdy dokonał on zbycia jednego ze swoich aktywów, w szczególności w przypadku inwestycji w infrastrukturę.
- (40) Aktywa nienotowane na rynkach regulowanych, w które zainwestował EDFI, mogą zostać dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w okresie działalności funduszu. W takim przypadku aktywa te mogą stać się niezgodne z wymogiem niniejszego rozporządzenia polegającym na pozostawianiu aktywów poza obrotem na rynku regulowanym. Aby umożliwić zarządzającemu EDFI wycofanie się w uporządkowany sposób z inwestycji w takie aktywa, które nie byłyby już dopuszczalne, aktywa te mogą nadal być uwzględniane do celów obliczania limitu dopuszczalnych aktywów inwestycyjnych wynoszącego 70 %, jednak przez okres nie dłuższy niż trzy lata.
- (41) Ze względu na szczególne cechy EDFI, a także inwestorów detalicznych i profesjonalnych, do których skierowane są te fundusze, ważne jest wprowadzenie solidnych wymogów dotyczących przejrzystości, które umożliwiłyby potencjalnym inwestorom dokonanie świadomej oceny i posiadanie pełnej wiedzy na temat związanego z nimi ryzyka. Oprócz spełnienia wymogów dotyczących przejrzystości zawartych w dyrektywie 2011/61/UE, EDFI powinny opublikować prospekt emisyjny zawierający wszystkie informacje, które muszą być ujawnione przez przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania typu zamkniętego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/71/WE ⁽²⁾ i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 809/2004 ⁽³⁾. W przypadku wprowadzania EDFI do obrotu wśród inwestorów detalicznych powinno być wymagane opublikowanie dokumentu zawierającego kluczowe informacje zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 ⁽⁴⁾. Ponadto we wszystkich innych dokumentach marketingowych należy wyraźnie zwrócić uwagę na profil ryzyka EDFI.
- (42) EDFI mogą być atrakcyjne dla inwestorów, takich jak gminy, kościoły, organizacje charytatywne i fundacje, którzy powinni mieć możliwość zażądać, aby traktowano ich jak klientów profesjonalnych, w sytuacji gdy spełniają oni warunki określone w sekcji II załącznika II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE ⁽⁵⁾.
- (43) Ponieważ EDFI są skierowane nie tylko do inwestorów profesjonalnych, ale i detalicznych w całej Unii, konieczne jest, aby do istniejących już wymogów dotyczących wprowadzania do obrotu określonych w dyrektywie 2011/61/UE dodać pewne dodatkowe wymogi, tak by zapewnić odpowiedni poziom ochrony inwestorów detalicznych. W związku z tym należy zapewnić rozwiązania służące dokonywaniu subskrypcji, uiszczaniu

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonujące dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów emisyjnych oraz rozpowszechniania reklam (Dz.U. L 149 z 30.4.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) (Dz.U. L 352 z 9.12.2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych i zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

płatności na rzecz posiadaczy jednostek uczestnictwa lub udziałów, dokonywaniu odkupu lub umorzenia jednostek uczestnictwa lub udziałów, a także udostępnianiu informacji, które EDFI i zarządzający EDFI zobowiązani są przedstawić. Ponadto, aby zagwarantować, że inwestorzy detaliczni nie będą znajdowali się w niekorzystnej sytuacji w porównaniu z inwestorami profesjonalnymi, należy wprowadzić pewne środki ochronne, w przypadku gdy EDFI są wprowadzane do obrotu wśród inwestorów detalicznych. W przypadku gdy wprowadzanie do obrotu lub plasowanie EDFI wśród inwestorów detalicznych odbywa się za pośrednictwem dystrybutora, taki dystrybutor powinien spełniać wymogi dyrektywy 2014/65/UE i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 ⁽¹⁾.

- (44) Zarządzający EDFI lub dystrybutor powinni otrzymać wszystkie niezbędne informacje dotyczące wiedzy i doświadczenia inwestora detalicznego, jego sytuacji finansowej, apetytu na ryzyko, celów inwestycyjnych i horyzontu czasowego, aby ocenić, czy EDFI nadaje się do sprzedaży temu inwestorowi detalicznemu, z uwzględnieniem, między innymi, okresu działalności i zamierzonej strategii inwestycyjnej EDFI. Ponadto, jeżeli okres działalności EDFI oferowanego lub plasowanego wśród inwestorów detalicznych jest dłuższy niż 10 lat, zarządzający EDFI lub dystrybutor powinien wyraźnie i na piśmie wskazać, że dany produkt może nie być odpowiedni dla inwestorów detalicznych, którzy nie są w stanie utrzymać takiego długoterminowego i nie płynnego zaangażowania.
- (45) Depozytariusz EDFI wprowadzanego do obrotu wśród inwestorów detalicznych powinien spełniać przepisy dyrektywy 2009/65/WE dotyczące podmiotów uprawnionych do działania w roli depozytariuszy, przepisy dotyczące zasady uniemożliwiającej uwolnienie się od odpowiedzialności oraz ponownego wykorzystania aktywów.
- (46) Mając na względzie zwiększenie ochrony inwestorów detalicznych, niniejsze rozporządzenie stanowi dodatkowo, że w przypadku inwestora detalicznego, którego portfel składający się z depozytów pieniężnych i instrumentów finansowych, z wyłączeniem wszelkich instrumentów finansowych służących jako zabezpieczenie, nie przekracza 500 000 EUR, zarządzający EDFI lub każdy dystrybutor, po przeprowadzeniu oceny odpowiedzialności i udzieliwszy stosownej porady inwestycyjnej, powinni zapewnić, aby inwestor detaliczny nie inwestował łącznej kwoty przekraczającej 10 % swojego portfela w EDFI oraz by początkowa kwota zainwestowana w jeden lub kilka EDFI nie była niższa niż 10 000 EUR.
- (47) W wyjątkowych okolicznościach określonych w regulaminie lub dokumentach założycielskich EDFI, okres działalności EDFI można przedłużyć lub skrócić, aby zapewnić większą elastyczność, np. w przypadku gdy jakiś projekt został zrealizowany później lub wcześniej niż przewidywano, aby uwzględnić długoterminową strategię inwestycyjną funduszu.
- (48) Organ właściwy dla EDFI powinien badać na bieżąco, czy EDFI spełnia wymogi niniejszego rozporządzenia. Ponieważ właściwe organy posiadają już szerokie uprawnienia przyznane na mocy dyrektywy 2011/61/UE, konieczne jest, aby uprawnienia te zostały rozszerzone w celu uwzględnienia niniejszego rozporządzenia.
- (49) Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (EUNGiPW), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽²⁾, powinien mieć możliwość wykonywania – w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia – wszystkich uprawnień przyznanych mu na mocy dyrektywy 2011/61/UE oraz należy mu zapewnić wszystkie niezbędne do tego celu zasoby, zwłaszcza zasoby ludzkie.
- (50) EUNGiPW powinien odgrywać centralną rolę w stosowaniu niniejszych przepisów dotyczących EDFI poprzez zapewnianie spójnego stosowania przepisów Unii przez właściwe organy krajowe. Ponieważ EUNGiPW jest organem dysponującym wysoce specjalistyczną wiedzą w dziedzinie papierów wartościowych i rynków papierów wartościowych, skutecznym i właściwym krokiem jest powierzenie mu zadania opracowania projektów regulacyjnych standardów technicznych, w przypadku gdy nie wymagają one podjęcia decyzji politycznych, celem ich przedłożenia Komisji. Te regulacyjne standardy techniczne powinny dotyczyć okoliczności, w których wykorzystanie finansowych instrumentów pochodnych służy wyłącznie zabezpieczeniu przed ryzykiem związanym z inwestycjami, okoliczności, w których okres działalności EDFI będzie wystarczająco długi, by objąć cykl życia poszczególnych aktywów EDFI, cech harmonogramu uporządkowanego zbywania aktywów EDFI, definicji i metod obliczania kosztów ponoszonych przez inwestorów, prezentacji informacji na temat kosztów oraz właściwości rozwiązań, które mają zostać zapewnione przez EDFI w poszczególnych państwach członkowskich, w których fundusze te zamierzają wprowadzać do obrotu swoje jednostki uczestnictwa lub udziały.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

- (51) W odniesieniu do wymiany, przekazywania i przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie do celów niniejszego rozporządzenia pełne zastosowanie powinny mieć przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 95/46/WE⁽¹⁾ oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001⁽²⁾.
- (52) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia polegające na zapewnieniu stosowania jednolitych wymogów dotyczących inwestycji i warunków prowadzenia działalności w odniesieniu do EDFI w całej Unii, przy jednoczesnym pełnym uwzględnieniu potrzeby zrównoważenia bezpieczeństwa i wiarygodności EDFI oraz wydajnego funkcjonowania rynku finansowania długoterminowego i kosztów ponoszonych przez różne zainteresowane strony, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na ich rozmiary i skutki możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną we wspomnianym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (53) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i respektuje zasady określone w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym prawo ochrony konsumentów, wolność prowadzenia działalności gospodarczej, prawo do skutecznego środka odwoławczego i prawo do rzetelnego procesu sądowego oraz prawo do ochrony danych osobowych, a także prawo do dostępu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym. Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane zgodnie z tymi prawami i zasadami,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i cel

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się jednolite przepisy dotyczące zezwoleń, polityki inwestycyjnej i warunków prowadzenia działalności w odniesieniu do alternatywnych funduszy inwestycyjnych UE (AFI z UE) lub subfunduszy AFI z UE, które są wprowadzane do obrotu w Unii jako europejskie długoterminowe fundusze inwestycyjne (EDFI).
2. Celem niniejszego rozporządzenia jest pozyskanie i uruchomienie kapitału na europejskie inwestycje długoterminowe w gospodarce realnej zgodnie z unijnym celem inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu.
3. Państwa członkowskie nie mogą wprowadzać dodatkowych wymogów w obszarze objętym niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „kapitał” oznacza łączne wkłady kapitałowe oraz niewniesiony kapitał zadeklarowany, obliczony na podstawie kwot, które mogą zostać zainwestowane, po odliczeniu wszystkich opłat, kosztów i wydatków bezpośrednio lub pośrednio ponoszonych przez inwestorów;
- 2) „inwestor profesjonalny” oznacza każdego inwestora, którego uznaje się za klienta profesjonalnego lub który na żądanie może być traktowany jak klient profesjonalny w rozumieniu załącznika II do dyrektywy 2014/65/UE;
- 3) „inwestor detaliczny” oznacza inwestora niebędącego investorem profesjonalnym;
- 4) „instrument kapitałowy” oznacza udziały własnościowe w kwalifikowalnym przedsiębiorstwie portfelowym, mające postać udziałów lub innych form udziału w kapitale kwalifikowalnego przedsiębiorstwa portfelowego, wyemitowane na rzecz jego inwestorów;

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

- 5) „instrument quasi-kapitałowy” oznacza każdy rodzaj instrumentu finansowego, w przypadku którego zwrot z inwestycji jest powiązany z zyskiem lub stratą kwalifikowalnego przedsiębiorstwa portfelowego i w przypadku którego spłata instrumentu w przypadku niewywiązania się ze zobowiązania nie jest w pełni zabezpieczona;
- 6) „aktywa rzeczowe” oznaczają aktywa, które ze względu na swą istotę i właściwości posiadają wartość i które mogą przynosić zwrot, w tym infrastrukturę i inne aktywa zapewniające korzyści gospodarcze lub społeczne, takie jak edukacja, doradztwo, badania i rozwój, oraz nieruchomości komercyjne lub mieszkaniowe, gdy stanowią integralną część lub element pomocniczy długoterminowego projektu inwestycyjnego, który przyczynia się do unijnego celu inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu;
- 7) „przedsiębiorstwo finansowe” oznacza każdą z poniższych jednostek:
 - a) instytucję kredytową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ⁽¹⁾;
 - b) firmę inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2014/65/UE;
 - c) zakład ubezpieczeń zdefiniowany w art. 13 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE ⁽²⁾;
 - d) finansową spółkę holdingową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - e) holding mieszany zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - f) spółkę zarządzającą zdefiniowaną w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2009/65/WE;
 - g) ZAFI zdefiniowany w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE;
- 8) „AFI z UE” oznacza AFI z UE zdefiniowany w art. 4 ust. 1 lit. k) dyrektywy 2011/61/UE;
- 9) „ZAFI z UE” oznacza ZAFI z UE zdefiniowany w art. 4 ust. 1 lit. l) dyrektywy 2011/61/UE;
- 10) „organ właściwy dla EDFI” oznacza właściwy organ nadzoru AFI z UE w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. h) dyrektywy 2011/61/UE;
- 11) „państwo członkowskie pochodzenia EDFI” oznacza państwo członkowskie, w którym EDFI otrzymał zezwolenie;
- 12) „zarządzający EDFI” oznacza uprawnionego ZAFI z UE, który posiada zezwolenie na zarządzanie EDFI, lub EDFI zarządzany wewnętrznie, jeżeli forma prawna EDFI zezwala na zarządzanie wewnętrzne i jeśli nie mianowano zewnętrznego ZAFI;
- 13) „organ właściwy dla zarządzającego EDFI” oznacza właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego ZAFI w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. q) dyrektywy 2011/61/UE;
- 14) „udzielenie pożyczki papierów wartościowych” i „zaciągnięcie pożyczki papierów wartościowych” oznaczają każdą transakcję, w wyniku której kontrahent przenosi na pożyczkobiorcę papiery wartościowe, a warunkiem transakcji jest zobowiązanie pożyczkobiorcy do zwrotu papierów odpowiadających otrzymanym papierom w danym terminie przyszłym lub na żądanie strony przenoszącej te papiery, przy czym dla kontrahenta przenoszącego papiery wartościowe transakcja ta stanowi transakcję udzielenia pożyczki papierów wartościowych, natomiast dla kontrahenta otrzymującego papiery wartościowe stanowi ona transakcję zaciągnięcia pożyczki papierów wartościowych;
- 15) „transakcja odkupu” oznacza transakcję odkupu zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 83 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 16) „instrument finansowy” oznacza instrument finansowy określony w sekcji C załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE;
- 17) „krótka sprzedaż” oznacza czynność zdefiniowaną w art. 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 ⁽³⁾;
- 18) „rynek regulowany” oznacza rynek regulowany zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 21 dyrektywy 2014/65/UE;
- 19) „wielostronna platforma obrotu” oznacza wielostronną platformę obrotu zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 22 dyrektywy 2014/65/UE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącznie II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz.U. L 86 z 24.3.2012, s. 1).

Artykuł 3

Zezwolenie i centralny rejestr publiczny

1. EDFI może być wprowadzany do obrotu na terenie Unii wyłącznie, jeżeli uzyskał zezwolenie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Zezwolenie dla EDFI jest ważne we wszystkich państwach członkowskich.
2. Wyłącznie AFI z UE kwalifikują się do ubiegania się o zezwolenie na działalność jako EDFI i do uzyskania takiego zezwolenia.
3. Organy właściwe dla EDFI informują EUNGiPW w odstępach kwartalnych o zezwoleniach udzielonych i cofniętych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

EUNGiPW prowadzi centralny rejestr publiczny, w którym figuruje każdy EDFI, który uzyskał zezwolenie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, zarządzający EDFI oraz organ właściwy dla EDFI. Rejestr jest dostępny w formie elektronicznej.

Artykuł 4

Oznaczenie i zakaz przekształcania

1. Oznaczenie „EDFI” lub „europejski długoterminowy fundusz inwestycyjny” w odniesieniu do przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub emitowanych przez nie jednostek uczestnictwa lub udziałów, może być używane wyłącznie jeżeli przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania uzyskało zezwolenie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
2. EDFI nie może zostać przekształcone w przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, którego niniejsze rozporządzenie nie dotyczy.

Artykuł 5

Wniosek o zezwolenie dla EDFI

1. Wniosek o udzielenie zezwolenia dla EDFI składa się do organu właściwego dla tego EDFI.

Wniosek o zezwolenie dla EDFI zawiera następujące elementy:

- a) regulamin funduszu lub jego dokumenty założycielskie;
- b) informację o nazwie proponowanego zarządzającego EDFI oraz jego obecnym i przeszłym doświadczeniu w zarządzaniu funduszami i dotychczasowej historii zarządzania funduszami;
- c) informację o nazwie depozytariusza;
- d) opis informacji, które mają zostać udostępnione inwestorom, w tym opis rozwiązań służących rozpatrywaniu skarg składanych przez inwestorów detalicznych.

Organ właściwy dla EDFI może zażądać wyjaśnień i informacji dotyczących dokumentów i informacji udzielanych na podstawie akapitu drugiego.

2. Wyłącznie ZAFI z UE, który uzyskał zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE, może zwrócić się do organu właściwego dla EDFI o zatwierdzenie zarządzania EDFI, dla którego złożony został wniosek o zezwolenie zgodnie z ust. 1. Jeżeli organ właściwy dla EDFI jest tym samym organem co organ właściwy dla ZAFI z UE, taki wniosek o zatwierdzenie zawiera odniesienie do dokumentów złożonych w celu uzyskania zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE.

Wniosek o zezwolenie na zarządzanie EDFI zawiera następujące elementy:

- a) pisemną umowę z depozytariuszem;
- b) informacje o ustaleniach dotyczących przekazania uprawnień w zakresie zarządzania i administrowania portfelem i ryzykiem w odniesieniu do EDFI;
- c) informacje na temat strategii inwestycyjnych, profilu ryzyka i innych właściwości AFI, na zarządzanie którymi ZAFI z UE uzyskał zezwolenie.

Organ właściwy dla EDFI może zwrócić się do organu właściwego dla ZAFI z UE o wyjaśnienia i informacje dotyczące dokumentów, o których mowa w akapicie drugim, lub o zaświadczenie dotyczące tego, czy EDFI są objęte zakresem zezwolenia ZAFI z UE na zarządzanie AFI. Organ właściwy dla ZAFI z UE udziela odpowiedzi w terminie 10 dni roboczych od daty otrzymania zapytania od organu właściwego dla EDFI.

3. W terminie dwóch miesięcy od daty złożenia kompletnego wniosku wnioskodawca jest informowany, czy udzielono zezwolenia dla EDFI, w tym czy ZAFI z UE uzyskał zatwierdzenie zarządzania EDFI.

4. Organ właściwy dla EDFI jest niezwłocznie powiadamiany o wszelkich późniejszych zmianach w dokumentach, o których mowa w ust. 1 i 2.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2, jeżeli forma prawna AFI z UE dopuszcza zarządzanie wewnętrzne i jeśli jego organ zarządzający nie powoła zewnętrznego ZAFI, taki AFI z UE składa jednocześnie wniosek o udzielenie zezwolenia dla EDFI zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i dla ZAFI zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE.

Bez uszczerbku dla art. 7 dyrektywy 2011/61/UE wniosek o udzielenie zezwolenia na działalność jako wewnętrznie zarządzany EDFI zawiera:

- a) regulamin funduszu lub jego dokumenty założycielskie;
- b) opis informacji, które mają zostać udostępnione inwestorom, w tym opis rozwiązań służących rozpatrywaniu skarg składanych przez inwestorów detalicznych.

Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 w terminie trzech miesięcy od daty złożenia kompletnego wniosku AFI z UE zarządzany wewnętrznie jest informowany, czy udzielono zezwolenia dla EDFI.

Artykuł 6

Warunki wydawania zezwoleń dla EDFI

1. AFI z UE, uzyskuje zezwolenie dla EDFI tylko w przypadku, gdy właściwy dla niego organ:

- a) ustalił, że AFI z UE jest w stanie spełnić wszystkie wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu;
- b) zatwierdził wniosek ZAFI z UE, któremu zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE udzielono zezwolenia na zarządzanie EDFI, a także zatwierdził regulamin funduszu lub jego dokumenty założycielskie i wybór depozytariusza.

2. W przypadku złożenia przez AFI z UE wniosku w trybie określonym w art. 5 ust. 5 niniejszego rozporządzenia, właściwy organ udziela zezwolenia AFI z UE jedynie, gdy ustalił, że AFI z UE spełnia wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu i w dyrektywie 2011/61/UE w odniesieniu do udzielania zezwoleń ZAFI z UE.

3. Organ właściwy dla EDFI może odmówić zatwierdzenia wniosku ZAFI z UE dotyczącego zarządzania EDFI tylko, jeżeli ZAFI z UE:

- a) nie spełnia wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu;
- b) nie spełnia wymogów określonych w dyrektywie 2011/61/UE;
- c) nie uzyskał zezwolenia organu właściwego dla tego ZAFI z UE na zarządzanie AFI stosującymi strategię inwestycyjną takiego samego rodzaju jak te, których dotyczy niniejsze rozporządzenie; lub
- d) nie przedstawił dokumentów, o których mowa w art. 5 ust. 2, ani wyjaśnień lub informacji wymaganych na jego podstawie.

Przed odmownym rozpatrzeniem wniosku organ właściwy dla EDFI konsultuje się z organem właściwym dla ZAFI z UE.

4. Organ właściwy dla EDFI nie wydaje zezwolenia dla EDFI, jeżeli AFI z UE, który złożył wniosek o zezwolenie, jest pozbawiony z przyczyn prawnych możliwości wprowadzania do obrotu swoich jednostek uczestnictwa lub udziałów w swoim państwie członkowskim pochodzenia.

5. Organ właściwy dla EDFI informuje AFI z UE o powodach odmowy udzielenia zezwolenia dla EDFI.

6. Wniosek, który został rozpatrzony odmownie na podstawie przepisów niniejszego rozdziału, nie może zostać ponownie przedłożony właściwym organom innych państw członkowskich.

7. Uzyskanie zezwolenia dla EDFI nie może być uzależnione od spełnienia wymogu, aby EDFI był zarządzany przez ZAFI z UE, któremu udzielono zezwolenia w państwie członkowskim pochodzenia EDFI, ani aby ZAFI z UE prowadziło lub działalność lub delegowało jej prowadzenie w państwie członkowskim pochodzenia EDFI.

Artykuł 7

Obowiązujące przepisy i odpowiedzialność

1. EDFI musi spełniać w każdym czasie wymogi niniejszego rozporządzenia.
2. EDFI i zarządzający EDFI muszą spełniać w każdym czasie wymogi dyrektywy 2011/61/UE.
3. Zarządzający EDFI jest odpowiedzialny za zapewnienie zgodności z niniejszym rozporządzeniem oraz zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE ponosi odpowiedzialność za naruszenie niniejszego rozporządzenia. Zarządzający EDFI jest również odpowiedzialny za straty lub szkody wynikające z naruszenia niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ II

OBOWIĄZKI DOTYCZĄCE POLITYKI INWESTYCYJNEJ EDFI

SEKCJA 1

Przepisy ogólne i dopuszczalne aktywa

Artykuł 8

Subfundusze

W przypadku gdy EDFI składa się z więcej niż jednego subfunduszu, do celów niniejszego rozdziału każdy subfundusz uznaje się za oddzielny EDFI.

Artykuł 9

Dopuszczalne inwestycje

1. Zgodnie z celami, o których mowa w art. 1 ust. 2, EDFI inwestuje wyłącznie w następujące kategorie aktywów i tylko na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu:
 - a) dopuszczalne aktywa inwestycyjne;
 - b) aktywa, o których mowa w art. 50 ust. 1 dyrektywy 2009/65/WE.
2. EDFI nie może podejmować żadnej z następujących działalności:
 - a) krótkiej sprzedaży aktywów;
 - b) bezpośredniego lub pośredniego zaangażowania w towary, w tym za pośrednictwem finansowych instrumentów pochodnych, świadectw odnoszących się do towarów, indeksów opartych na towarach lub jakichkolwiek innych środków lub instrumentów, które prowadziłyby do zaangażowania w towary;
 - c) zawierania transakcji udzielenia pożyczki papierów wartościowych, zaciągnięcia pożyczki papierów wartościowych, transakcji odkupu lub wszelkich innych umów o równoważnych skutkach gospodarczych, które stwarzają podobne ryzyko, jeżeli wpływają one na ponad 10 % aktywów EDFI;
 - d) wykorzystywania finansowych instrumentów pochodnych, z wyjątkiem sytuacji, w których wykorzystanie takiego instrumentu służy jedynie zabezpieczeniu ryzyka związanego z innymi inwestycjami EDFI.
3. Aby zapewnić spójne stosowanie niniejszego artykułu, EUNGiPW – po przeprowadzeniu konsultacji publicznych – opracuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria dla zdefiniowania okoliczności, w których wykorzystywanie finansowych instrumentów pochodnych służy jedynie do celu zabezpieczenia ryzyka związanego z inwestycjami, o których mowa w ust. 2 lit. d).

EUNGiPW przedstawi Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 9 września 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

*Artykuł 10***Dopuszczalne aktywa inwestycyjne**

Aktywa, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), są dopuszczalne jako przedmiot inwestycji EDFI jedynie w przypadku, gdy należą do jednej z następujących kategorii:

- a) instrumenty kapitałowe lub quasi-kapitałowe, które zostały:
 - (i) wyemitowane przez kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe i nabyte przez EDFI od tego kwalifikowalnego przedsiębiorstwa portfelowego lub strony trzeciej na rynku wtórnym;
 - (ii) wyemitowane przez kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe w zamian za instrument kapitałowy lub quasi-kapitałowy uprzednio nabyty przez EDFI od tego kwalifikowalnego przedsiębiorstwa portfelowego lub strony trzeciej na rynku wtórnym;
 - (iii) wyemitowane przez przedsiębiorstwo, którego jednostką zależną, w której posiada ono większościowy udział, jest kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe, w zamian za instrument kapitałowy lub quasi-kapitałowy nabyty przez EDFI zgodnie z ppkt (i) lub (ii) od tego kwalifikowalnego przedsiębiorstwa portfelowego lub strony trzeciej na rynku wtórnym;
- b) instrumenty dłużne wyemitowane przez kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe;
- c) pożyczki udzielone przez EDFI na rzecz kwalifikowalnego przedsiębiorstwa portfelowego, których termin zapadalności nie jest dłuższy niż okres działalności EDFI;
- d) jednostki uczestnictwa lub udziały w jednym lub większej liczbie innych EDFI, EuVECA i EuSEF, pod warunkiem że te EDFI, EuVECA i EuSEF same nie zainwestowały więcej niż 10 % swojego kapitału w EDFI;
- e) bezpośrednio udziały lub pośrednio udziały poprzez kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe w pojedynczych aktywach rzeczowych o wartości co najmniej 10 000 000 EUR lub równowartości tej kwoty w walucie, w której poniesiono te nakłady, według kursu obowiązującego w momencie ich poniesienia.

*Artykuł 11***Kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe**

1. Kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe, o którym mowa w art. 10, jest przedsiębiorstwem portfelowym innym niż przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, spełniającym następujące wymogi:

- a) nie jest przedsiębiorstwem finansowym;
 - b) jest przedsiębiorstwem, które:
 - (i) nie jest dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub na wielostronnej platformie obrotu; lub
 - (ii) jest dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub na wielostronnej platformie obrotu, a jednocześnie jego kapitalizacja rynkowa wynosi nie więcej niż 500 000 000 EUR;
 - c) ma siedzibę w państwie członkowskim lub w państwie trzecim, pod warunkiem że to państwo trzecie:
 - (i) nie zostało zaliczone przez Grupę Specjalną ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy do jurysdykcji wysoce ryzykownych i niechętnych współpracy;
 - (ii) podpisało umowę z państwem członkowskim pochodzenia zarządzającego EDFI i z każdym z pozostałych państw członkowskich, w których zamierza się wprowadzać do obrotu jednostki uczestnictwa lub udziały w EDFI, w celu zapewnienia, aby państwo trzecie w pełni stosowało się do standardów określonych w art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku oraz zapewniało skuteczną wymianę informacji w kwestiach podatkowych, w tym wszelkie wielostronne porozumienia w sprawie podatków.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe może być przedsiębiorstwem finansowym, które finansuje wyłącznie kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, lub aktywa rzeczowe, o których mowa w art. 10 lit. e).

*Artykuł 12***Konflikt interesów**

EDFI nie może inwestować w dopuszczalne aktywa inwestycyjne, w których zarządzający EDFI posiada lub przyjmuje bezpośrednio lub pośrednio udział w sposób inny niż poprzez posiadanie jednostek uczestnictwa lub udziałów w EDFI, EuSEF lub EuVECA, którymi zarządza.

SEKCJA 2

Przepisy dotyczące polityki inwestycyjnej

Artykuł 13

Struktura i dywersyfikacja portfela

1. EDFI inwestuje co najmniej 70 % swojego kapitału w dopuszczalne aktywa inwestycyjne.
2. EDFI inwestuje nie więcej niż:
 - a) 10 % swojego kapitału w instrumenty wyemitowane przez jakiegokolwiek jedno kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe lub pożyczki udzielone jakimkolwiek jednemu kwalifikowalnemu przedsiębiorstwu portfelowemu;
 - b) 10 % swojego kapitału pośrednio lub bezpośrednio w pojedyncze aktywa rzeczowe;
 - c) 10 % swojego kapitału w jednostki uczestnictwa lub udziały w jakimkolwiek jednym EDFI, EuVECA lub EuSEF;
 - d) 5 % swojego kapitału w aktywa, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b), w przypadku gdy aktywa te zostały wyemitowane przez jeden podmiot.
3. Łączna wartość jednostek uczestnictwa lub udziałów w EDFI, EuVECA lub EuSEF w portfelu EDFI nie może przekraczać 20 % wartości kapitału tego EDFI.
4. Łączna ekspozycja na ryzyko wobec kontrahenta EDFI, wynikająca z transakcji pochodnych poza rynkiem regulowanym, umów z udzielonym przyrzeczeniem odkupu lub umów z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu, nie może przekraczać 5 % wartości kapitału tego EDFI.
5. W drodze odstępstwa od ust. 2 lit. a) i b) EDFI może podwyższyć limit w wysokości 10 %, o którym mowa we wspomnianych literach, do 20 %, pod warunkiem że łączna wartość aktywów posiadanych przez EDFI w kwalifikowalnych przedsiębiorstwach portfelowych i poszczególnych aktywach rzeczowych, w które inwestuje on więcej niż 10 % swojego kapitału, nie przekracza 40 % wartości kapitału tego EDFI.
6. W drodze odstępstwa od ust. 2 lit. d) EDFI może podwyższyć limit w wysokości 5 %, o którym mowa we wspomnianej literze, do 25 %, w przypadku gdy obligacje zostały wyemitowane przez instytucję kredytową, która posiada statutową siedzibę w państwie członkowskim i podlega na mocy prawa szczególnemu nadzorowi publicznemu służącemu ochronie posiadaczy obligacji. W szczególności kwoty pochodzące z emisji tych obligacji muszą być inwestowane zgodnie z prawem w aktywa, które podczas całego okresu ważności obligacji są w stanie pokryć roszczenia związane z obligacjami oraz które w przypadku niewypłacalności emitenta zostałyby wykorzystane na zasadzie pierwszeństwa w celu zwrotu kapitału i płatności narosłych odsetek.
7. Spółki, które są ujęte w tej samej grupie do celów skonsolidowanych sprawozdań finansowych w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE⁽¹⁾ albo zgodnie z uznanymi międzynarodowymi zasadami rachunkowości, uznaje się za jedno kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe lub jeden podmiot do celów obliczania limitów, o których mowa w ust. 1–6.

Artykuł 14

Korekta pozycji inwestycyjnych

W sytuacji gdy EDFI naruszy wymogi w zakresie dywersyfikacji określone w art. 13 ust. 2–6, a naruszenie to pozostaje poza kontrolą zarządzającego EDFI, zarządzający EDFI podejmuje w odpowiednim czasie środki niezbędne do skorygowania pozycji, należycie uwzględniając interesy inwestorów EDFI.

Artykuł 15

Koncentracja

1. EDFI może nabyć nie więcej niż 25 % jednostek uczestnictwa lub udziałów w jednym EDFI, EuVECA lub EuSEF.
2. Limity koncentracji określone w art. 56 ust. 2 dyrektywy 2009/65/WE mają zastosowanie do inwestycji w aktywa, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

*Artykuł 16***Zaciąganie pożyczek i kredytów środków pieniężnych**

1. EDFI może zaciągać pożyczki i kredyty środków pieniężnych, pod warunkiem że taka pożyczka lub kredyt spełnia wszystkie następujące warunki:

- a) stanowi nie więcej niż 30 % wartości kapitału EDFI;
- b) służy inwestowaniu w dopuszczalne aktywa inwestycyjne, z wyjątkiem pożyczek, o których mowa w art. 10 lit. c), pod warunkiem że posiadane przez EDFI środki pieniężne lub ich ekwiwalenty nie są wystarczające do dokonywania danych inwestycji;
- c) zostaje zaciągnięta lub zaciągnięty w tej samej walucie co aktywa, które mają zostać nabyte z pożyczonych środków pieniężnych;
- d) posiada termin zapadalności nie dłuższy niż okres działalności EDFI;
- e) obciąża aktywa stanowiące nie więcej niż 30 % wartości kapitału EDFI.

2. Zarządzający EDFI określa w prospekcie emisyjnym EDFI, czy zamierza zaciągać pożyczki lub kredyty środków pieniężnych w ramach swej strategii inwestycyjnej.

*Artykuł 17***Stosowanie przepisów dotyczących struktury i dywersyfikacji portfela**

1. Limit inwestycyjny określony w art. 13 ust. 1:

- a) obowiązuje do daty określonej w regulaminie lub dokumentach założycielskich EDFI;
- b) przestaje mieć zastosowanie po tym, jak EDFI rozpoczyna sprzedaż aktywów w celu umorzenia jednostek uczestnictwa lub udziałów inwestorów po zakończeniu okresu działalności EDFI;
- c) zostaje tymczasowo zawieszony, w przypadku gdy EDFI pozyskuje dodatkowy kapitał lub obniża istniejący kapitał, o ile takie zawieszenie trwa nie dłużej niż 12 miesięcy.

Data, o której mowa w akapicie pierwszym lit. a), uwzględnia szczególne cechy i właściwości aktywów, w które ma inwestować EDFI, i nie może być późniejsza niż pięć lat od daty wydania zezwolenia dla EDFI albo połowa okresu działalności EDFI określona zgodnie z art. 18 ust. 3, w zależności od tego, która z tych dat przypada wcześniej. W wyjątkowych okolicznościach organ właściwy dla EDFI po przedstawieniu należycie uzasadnionego planu inwestycyjnego może zatwierdzić przedłużenie tego terminu o nie więcej niż jeden dodatkowy rok.

2. W przypadku gdy aktywa długoterminowe, w które zainwestował EDFI, zostały wyemitowane przez kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe, które nie spełnia już wymogów art. 11 ust. 1 lit. b), te aktywa długoterminowe mogą nadal być uwzględniane do celów obliczania limitu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 13 ust. 1, przez okres nie więcej niż trzech lat od dnia, w którym kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe nie spełnia już wymogów określonych w art. 11 ust. 1 lit. b).

ROZDZIAŁ III

UMARZANIE, OBRÓT I EMISJA JEDNOSTEK UCZESTNICTWA LUB UDZIAŁÓW W EDFI ORAZ PODZIAŁ DOCHODÓW I KAPITAŁU*Artykuł 18***Polityka umarzania oraz okres działalności EDFI**

1. Inwestorzy EDFI nie mają możliwości wystąpienia o umorzenie swoich jednostek uczestnictwa lub udziałów przed końcem okresu działalności EDFI. Inwestorzy mają możliwość umarzania, począwszy od dnia następującego po dacie końca okresu działalności EDFI.

W regulaminie lub dokumentach założycielskich EDFI jasno wskazuje się konkretną datę jako koniec okresu działalności EDFI, oraz można przewidzieć prawo do tymczasowego wydłużenia okresu działalności EDFI oraz warunki umożliwiające skorzystanie z takiego prawa.

Regulamin lub dokumenty założycielskie EDFI oraz informacje ujawniane inwestorom określają procedury dotyczące umarzania jednostek uczestnictwa lub udziałów i sprzedaży aktywów oraz jasno stwierdzają, że inwestorzy mają możliwość umorzenia, począwszy od dnia następującego po dacie końca okresu działalności EDFI.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 regulamin lub dokumenty założycielskie EDFI mogą przewidywać możliwość umorzenia przed końcem okresu działalności EDFI, pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) umorzenia nie mogą mieć miejsca przed datą określoną w art. 17 ust. 1 lit. a);
- b) w momencie wydania zezwolenia i w trakcie całego okresu działalności EDFI zarządzający EDFI może udowodnić właściwym organom, że wprowadzono odpowiedni system zarządzania płynnością i skuteczne procedury monitorowania ryzyka płynności EDFI, które są zgodne z długoterminową strategią inwestycyjną EDFI i proponowaną polityką umarzania;
- c) zarządzający EDFI ustala określoną politykę umarzania, która jasno wskazuje okresy, w których inwestorzy mogą wystąpić o umorzenie;
- d) polityka umarzania EDFI gwarantuje, że całkowita kwota umorzeń w danym okresie jest ograniczona do wartości procentowej aktywów EDFI, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b). Ta wartość procentowa jest dostosowana do strategii zarządzania płynnością i do strategii inwestycyjnej ujawnionej przez zarządzającego EDFI;
- e) polityka umarzania EDFI gwarantuje, że inwestorzy są równo traktowani oraz że umorzenia następują w sposób proporcjonalny, jeżeli całkowita kwota wniosków o umorzenie w danym okresie czasu przekracza wartość procentową, o której mowa w lit. d) niniejszego ustępu.

3. Okres działalności EDFI musi być spójny z długoterminowym charakterem EDFI i wystarczająco długi, by objąć cykl życia każdego składnika aktywów EDFI, mierzony zgodnie z profilem braku płynności i ekonomicznym cyklem życia składnika aktywów, oraz umożliwić osiągnięcie zamierzonych celów inwestycyjnych EDFI.

4. Inwestorzy mogą zwrócić się o likwidację EDFI, jeżeli ich wnioski o umorzenie, złożone zgodnie z polityką umarzania EDFI, nie zostały pozytywnie rozpatrzone w ciągu jednego roku od daty ich złożenia.

5. Inwestorzy muszą zawsze mieć możliwość uzyskania spłaty w gotówce.

6. Spłata w formie świadczenia rzeczowego z aktywów EDFI jest możliwa tylko w przypadku, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) w regulaminie lub dokumentach założycielskich EDFI przewidziano taką możliwość, pod warunkiem że wszyscy inwestorzy są równo traktowani;
- b) inwestor zwraca się na piśmie o spłatę w formie udziału w aktywach EDFI;
- c) przepisy szczególne nie ograniczają przeniesienia tych aktywów.

7. EUNGiPW opracuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających okoliczności, w których okres działalności EDFI uznaje się za wystarczająco długi, by objąć cykl życia każdego składnika aktywów EDFI zgodnie z ust. 3.

EUNGiPW przedstawi Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 9 września 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 19

Rynek wtórny

1. Regulamin lub dokumenty założycielskie EDFI nie mogą uniemożliwiać dopuszczenia jednostek uczestnictwa lub udziałów w EDFI do obrotu na rynku regulowanym lub na wielostronnych platformach obrotu.

2. Regulamin lub dokumenty założycielskie EDFI nie mogą uniemożliwiać inwestorom swobodnego przenoszenia ich jednostek uczestnictwa lub udziałów na rzecz stron trzecich innych niż zarządzający EDFI.

3. EDFI publikuje w swych sprawozdaniach okresowych wartość rynkową notowanych jednostek uczestnictwa lub udziałów oraz wartość netto aktywów w przeliczeniu na jednostkę uczestnictwa lub udział.

4. W przypadku istotnej zmiany wartości aktywów, zarządzający EDFI informuje o tym inwestorów w sprawozdaniach okresowych.

Artykuł 20

Emisja nowych jednostek uczestnictwa lub udziałów

1. EDFI może oferować nowe emisje jednostek uczestnictwa lub udziałów zgodnie ze swoim regulaminem lub dokumentami założycielskimi.
2. EDFI nie może przeprowadzać emisji nowych jednostek uczestnictwa lub udziałów w cenie poniżej odpowiadającej im wartości aktywów netto bez uprzedniego zaoferowania tych jednostek uczestnictwa lub udziałów w tej cenie aktualnym inwestorom EDFI.

Artykuł 21

Zbycie aktywów EDFI

1. EDFI przyjmuje szczegółowy harmonogram uporządkowanego zbycia swoich aktywów w celu umorzenia jednostek uczestnictwa lub udziałów inwestorów po zakończeniu okresu działalności EDFI i informuje o tym organ właściwy dla EDFI najpóźniej rok przed datą końca okresu działalności EDFI.
2. Harmonogram, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
 - a) ocenę rynku potencjalnych nabywców;
 - b) ocenę i porównanie potencjalnych cen sprzedaży;
 - c) wycenę aktywów przeznaczonych do zbycia;
 - d) ramy czasowe dla harmonogramu zbycia.
3. EUNGiPW opracuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria, które mają być stosowane w odniesieniu do oceny, o której mowa w ust. 2 lit. a), oraz wyceny, o której mowa w ust. 2 lit. c).

EUNGiPW przedstawi Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 9 września 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 22

Podział dochodów i kapitału

1. EDFI może regularnie dokonywać podziału – wśród inwestorów – dochodów wygenerowanych przez aktywa wchodzące w skład jego portfela. Dochody te obejmują:
 - a) dochody generowane regularnie przez aktywa;
 - b) wzrost wartości kapitału, który został osiągnięty po zbyciu aktywów.
2. Podziału dochodów nie można dokonać, jeżeli są one wymagane na potrzeby przyszłych zobowiązań EDFI.
3. EDFI może obniżyć swój kapitał w sposób proporcjonalny w przypadku zbycia składnika aktywów przed końcem okresu działalności EDFI, pod warunkiem że zarządzający EDFI uznał, iż takie zbycie leży w interesie inwestorów.
4. Regulamin lub instrumenty założycielskie EDFI określają politykę w zakresie podziału dochodów, którą EDFI będzie stosować w okresie swojej działalności.

ROZDZIAŁ IV

WYMOGI DOTYCZĄCE PRZEJRZYSTOŚCI

Artykuł 23

Przejrzystość

1. Jednostki uczestnictwa lub udziały w EDFI nie mogą być wprowadzane do obrotu w Unii bez uprzedniej publikacji prospektu emisyjnego.

Jednostki uczestnictwa lub udziały w EDFI nie mogą być wprowadzane do obrotu wśród inwestorów detalicznych w Unii bez uprzedniej publikacji dokumentu zawierającego kluczowe informacje zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1286/2014.

2. Prospekt emisyjny zawiera wszystkie informacje umożliwiające inwestorom dokonanie świadomej oceny proponowanych im inwestycji oraz, w szczególności, związanego z nimi ryzyka.
3. Prospekt emisyjny zawiera co najmniej następujące informacje:
 - a) oświadczenie określające, w jaki sposób cele inwestycyjne EDFI i strategię służące osiągnięciu tych celów kwalifikują fundusz jako długoterminowy;
 - b) informacje, które są ujawniane przez przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania typu zamkniętego zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE oraz z rozporządzeniem (WE) nr 809/2004;
 - c) informacje, które są ujawniane inwestorom zgodnie z art. 23 dyrektywy 2011/61/UE, jeżeli nie są one już objęte lit. b) niniejszego ustępu;
 - d) wyraźne wskazanie kategorii aktywów, w które EDFI jest uprawniony inwestować;
 - e) wyraźne wskazanie jurysdykcji, w których EDFI jest uprawniony inwestować;
 - f) wszelkie inne informacje uznane przez właściwe organy za istotne do celów ust. 2.
4. Prospekt emisyjny i wszelkie inne dokumenty marketingowe muszą wyraźnie informować inwestorów o niepełnym charakterze EDFI.

W szczególności prospekt emisyjny i wszelkie inne dokumenty marketingowe w wyraźny sposób muszą:

- a) informować inwestorów o długoterminowym charakterze inwestycji EDFI;
 - b) informować inwestorów o terminie ustalonym jako koniec okresu działalności EDFI, a także o możliwości wydłużenia okresu działalności EDFI, jeśli taka istnieje, oraz o jej warunkach;
 - c) wskazywać, czy EDFI ma być wprowadzany do obrotu wśród inwestorów detalicznych;
 - d) zawierać wyjaśnienia dotyczące praw inwestorów do umorzenia swoich inwestycji zgodnie z art. 18 oraz regulaminem EDFI lub jego dokumentami założycielskimi;
 - e) podawać częstotliwość i harmonogram ewentualnego podziału dochodów wśród inwestorów w okresie działalności EDFI;
 - f) uprzedzać inwestorów, że jedynie niewielka część ich łącznego portfela inwestycyjnego powinna być inwestowana w EDFI;
 - g) wyjaśniać politykę zabezpieczeń EDFI, w tym wyraźnie wskazywać, że finansowe instrumenty pochodne mogą być wykorzystywane jedynie wtedy, gdy służy to zabezpieczeniu ryzyka związanego z innymi inwestycjami EDFI, oraz wskazywać na możliwy wpływ stosowania finansowych instrumentów pochodnych na profil ryzyka EDFI;
 - h) informować inwestorów o ryzyku związanym z inwestowaniem w aktywa rzeczowe, w tym infrastrukturę;
 - i) informować inwestorów regularnie, co najmniej raz na rok, o jurysdykcjach, w których EDFI inwestuje.
5. Oprócz informacji wymaganych na mocy art. 22 dyrektywy 2011/61/UE roczne sprawozdanie EDFI musi zawierać następujące elementy:
 - a) rachunek przepływów pieniężnych;
 - b) informacje o wszelkich udziałach w instrumentach angażujących środki budżetowe UE;
 - c) informacje o wartości poszczególnych kwalifikowalnych przedsiębiorstwach portfelowych i o wartości innych aktywów, w które zainwestował EDFI, w tym o wartości wykorzystanych finansowych instrumentów pochodnych;
 - d) informacje o jurysdykcjach, w których znajdują się aktywa EDFI.
 6. Na wniosek inwestora detalicznego, zarządzający EDFI udostępnia dodatkowe informacje dotyczące limitów ilościowych, które mają zastosowanie w zarządzaniu ryzykiem EDFI, wybranych w tym celu metod oraz aktualnego rozwoju głównych rodzajów ryzyka i dochodów pochodzących z poszczególnych kategorii aktywów.

Artykuł 24

Dodatkowe wymagania dotyczące prospektu emisyjnego

1. EDFI wysyła swój prospekt emisyjny wraz ze wszystkimi dokonanymi w nim zmianami, jak również swoje sprawozdania roczne, do organów właściwych dla EDFI. Na żądanie, EDFI dostarcza tę dokumentację organowi właściwemu dla zarządzającego EDFI. Dokumentacja ta dostarczana jest przez EDFI w terminie wyznaczonym przez te właściwe organy.

2. Regulamin lub dokumenty założycielskie EDFI stanowią integralną część prospektu emisyjnego i są do niego załączane.

Dokumenty określone w akapicie pierwszym nie muszą być załączane do prospektu emisyjnego, jeżeli inwestor zostanie poinformowany, że na jego żądanie dokumenty te zostaną mu przesłane lub zostanie on powiadomiony o miejscu, w którym, w każdym państwie członkowskim, w którym jednostki uczestnictwa lub udziały są wprowadzane do obrotu, będzie on miał możliwość uzyskania do nich wglądu.

3. Prospekt emisyjny określa, w jaki sposób sprawozdanie roczne udostępniane jest inwestorom. Znajduje się w nim informacja, że egzemplarz drukowany sprawozdania rocznego dostarczany jest inwestorom detalicznym nieodpłatnie na żądanie.

4. Prospekt emisyjny i ostatnie opublikowane roczne sprawozdanie są na żądanie bezpłatnie udostępniane inwestorom.

Prospekt emisyjny może być udostępniany na trwałym nośniku informacji lub za pośrednictwem strony internetowej. Na wniosek, inwestorom detalicznym dostarczany jest nieodpłatnie egzemplarz drukowany.

5. Zasadnicze elementy prospektu emisyjnego są aktualizowane.

Artykuł 25

Ujawnianie kosztów

1. Prospekt emisyjny musi wyraźnie informować inwestorów o wysokości różnych rodzajów kosztów ponoszonych przez inwestorów bezpośrednio lub pośrednio. Różne rodzaje kosztów są zgrupowane według następujących kategorii:

- a) koszty utworzenia EDFI;
- b) koszty związane z nabyciem aktywów;
- c) opłaty z tytułu zarządzania i za wyniki;
- d) koszty dystrybucji;
- e) inne koszty, w tym koszty administracyjne i koszty wynikające z wymogów regulacyjnych, koszty depozytariusza, koszty usług powierniczych, koszty profesjonalnej obsługi oraz koszty badania sprawozdań finansowych.

2. W prospekcie emisyjnym ujawnia się ogólny współczynnik określający stosunek kosztów do kapitału EDFI.

3. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia wspólnych definicji, metod obliczeniowych i form prezentacji kosztów, o których mowa w ust. 1, oraz ogólnego współczynnika, o którym mowa w ust. 2.

Opracowując te projekty regulacyjnych standardów technicznych, EUNGiPW bierze pod uwagę regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w art. 8 ust. 5 lit. a) i c) rozporządzenia (UE) nr 1286/2014.

EUNGiPW przedstawi projekt regulacyjnych standardów technicznych Komisji do dnia 9 września 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

ROZDZIAŁ V

WPROWADZANIE DO OBROTU JEDNOSTEK UCZESTNICTWA LUB UDZIAŁÓW W EDFI

Artykuł 26

Rozwiązania dostępne dla inwestorów

1. Zarządzający EDFI, którego jednostki uczestnictwa lub udziały mają być wprowadzane do obrotu wśród inwestorów detalicznych, zapewnią, w każdym państwie członkowskim, w którym zamierza wprowadzać do obrotu takie jednostki uczestnictwa lub udziały, rozwiązania służące dokonywaniu subskrypcji, uiszczaniu płatności na rzecz posiadaczy jednostek uczestnictwa lub udziałów, dokonywaniu odkupu lub umarzaniu jednostek uczestnictwa lub udziałów, a także udostępnianiu informacji, które EDFI i zarządzający tym EDFI zobowiązani są przedstawić.

2. EUNGiPW opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia rodzajów i właściwości rozwiązań określonych w ust. 1, ich infrastruktury technicznej oraz zakresu ich zadań w odniesieniu do inwestorów detalicznych.

EUNGiPW przedstawi Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 9 września 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

*Artykuł 27***Wewnętrzny proces oceny EDFI wprowadzanych do obrotu wśród inwestorów detalicznych**

1. Zarządzający EDFI, którego jednostki uczestnictwa lub udziały mają być wprowadzane do obrotu wśród inwestorów detalicznych, ustanawia i stosuje specjalny wewnętrzny proces oceny tego EDFI zanim zostanie on wprowadzony do obrotu lub dystrybuowany wśród inwestorów detalicznych.
2. W ramach wewnętrznego procesu, o którym mowa w ust. 1, zarządzający EDFI ocenia, czy EDFI jest odpowiedni do wprowadzenia do obrotu wśród inwestorów detalicznych, uwzględniając przynajmniej:
 - a) okres działalności danego EDFI; oraz
 - b) planowaną strategię inwestycyjną danego EDFI.
3. Zarządzający EDFI udostępnia dystrybutorowi wszelkie niezbędne informacje na temat EDFI wprowadzanego do obrotu wśród inwestorów detalicznych, w tym wszelkie informacje dotyczące okresu działalności i strategii inwestycyjnej, a także wewnętrznego procesu oceny i jurysdykcji, w których EDFI uprawniony jest inwestować.

*Artykuł 28***Szczególne wymogi dotyczące dystrybucji EDFI wśród inwestorów detalicznych**

1. Bezpośrednio oferując lub plasując EDFI wśród inwestorów detalicznych, zarządzający EDFI uzyskuje informacje dotyczące:
 - a) wiedzy i doświadczenia inwestora detalicznego w dziedzinie inwestycji istotnej dla danego EDFI;
 - b) sytuacji finansowej inwestora detalicznego, w tym zdolności tego inwestora do pokrywania strat;
 - c) celów inwestycyjnych inwestora detalicznego, w tym horyzontu czasowego tego inwestora.W oparciu o informacje uzyskane na podstawie akapitu pierwszego zarządzający EDFI może zarekomendować dany EDFI wyłącznie, jeżeli jest on odpowiedni dla danego inwestora detalicznego.
2. Jeżeli okres działalności EDFI oferowanego lub plasowanego wśród inwestorów detalicznych jest dłuższy niż 10 lat, zarządzający EDFI lub dystrybutor wyraźnie i na piśmie ostrzega, że dany EDFI, jako produkt inwestycyjny, może nie być odpowiedni dla inwestorów detalicznych, którzy nie są w stanie utrzymać takiego długoterminowego i niepłynnego zobowiązania.

*Artykuł 29***Szczegółowe przepisy dotyczące depozytariusza EDFI wprowadzanego do obrotu wśród inwestorów detalicznych**

1. W drodze odstępstwa od art. 21 ust. 3 dyrektywy 2011/61/UE depozytariusz EDFI wprowadzanego do obrotu wśród inwestorów detalicznych musi być podmiotem spełniającym warunki określone w art. 23 ust. 2 dyrektywy 2009/65/WE.
2. W drodze odstępstwa od art. 21 ust. 13 akapit drugi i art. 21 ust. 14 dyrektywy 2011/61/UE depozytariusz EDFI wprowadzanego do obrotu wśród inwestorów detalicznych nie może uwolnić się od odpowiedzialności w przypadku utraty instrumentów finansowych oddanych do utrzymania stronie trzeciej.
3. Odpowiedzialność depozytariusza, o której mowa w art. 21 ust. 12 dyrektywy 2011/61/UE, nie może zostać wyłączona lub ograniczona na podstawie umowy, jeżeli dany EDFI jest wprowadzany do obrotu wśród inwestorów detalicznych.
4. Umowa niezgodna z ust. 3 jest nieważna.
5. Aktywa utrzymywane przez depozytariusza EDFI nie mogą być ponownie wykorzystywane na własny rachunek przez depozytariusza ani jakkolwiek osobę trzecią, której przekazano funkcję utrzymywania aktywów. Ponowne wykorzystanie obejmuje wszelkie transakcje utrzymywanymi aktywami, w tym przekazywanie, oddawanie w zastaw, sprzedawanie i pożyczanie.

Aktywa utrzymywane przez depozytariusza EDFI wykorzystuje się ponownie wyłącznie pod warunkiem że:

- a) ponowne wykorzystanie aktywów odbywa się na rachunek EDFI;
- b) depozytariusz wykonuje instrukcje zarządzającego EDFI w imieniu EDFI;

- c) ponowne wykorzystanie jest z korzyścią dla EDFI i w interesie posiadaczy jednostek uczestnictwa lub udziałów; oraz
- d) transakcja objęta jest wysokiej jakości, płynnym zabezpieczeniem otrzymanym przez EDFI na mocy porozumienia w sprawie przeniesienia tytułu własności.

Wartość rynkowa zabezpieczenia, o którym mowa w akapicie drugim lit. d) jest w każdym czasie równoważna co najmniej wartości rynkowej ponownie wykorzystanych aktywów powiększonej o premię.

Artykuł 30

Dodatkowe wymogi dotyczące wprowadzania EDFI do obrotu wśród inwestorów detalicznych

1. Jednostki uczestnictwa lub udziały w EDFI mogą być wprowadzane do obrotu wśród inwestorów detalicznych pod warunkiem uzyskania przez nich stosownej porady inwestycyjnej od zarządzającego EDFI lub od dystrybutora.
2. Zarządzający EDFI może bezpośrednio oferować lub plasować jednostki uczestnictwa lub udziały w EDFI wśród inwestorów detalicznych wyłącznie, jeżeli zarządzający ten uzyskał zezwolenie na świadczenie usług, o których mowa w art. 6 ust. 4 lit. a) i lit. b) ppkt (i) dyrektywy 2011/61/UE, oraz przeprowadził ocenę odpowiedniości, o której mowa w art. 28 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.
3. Jeżeli portfel instrumentów finansowych potencjalnego inwestora detalicznego nie przekracza 500 000 EUR, zarządzający EDFI lub dystrybutor, po przeprowadzeniu oceny odpowiedniości, o której mowa w art. 28 ust. 1, i udzieliwszy stosownej porady inwestycyjnej, zapewnia – na podstawie informacji udzielonych przez danego potencjalnego inwestora detalicznego – aby potencjalny inwestor detaliczny nie inwestował łącznej kwoty przekraczającej 10 % wartości swojego portfela instrumentów finansowych w EDFI oraz by początkowa minimalna kwota zainwestowana w jeden lub kilka EDFI wynosiła 10 000 EUR.

Potencjalny inwestor detaliczny jest odpowiedzialny za udzielenie zarządzającemu EDFI lub dystrybutorowi dokładnych informacji o swoim portfelu instrumentów finansowych oraz kwotach zainwestowanych w EDFI, o których mowa w akapicie pierwszym.

Do celów niniejszego ustępu portfel instrumentów finansowych rozumie się jako obejmujący depozyty pieniężne i instrumenty finansowe, z wyłączeniem jakichkolwiek instrumentów finansowych służących jako zabezpieczenie.

4. Regulamin lub dokumenty założycielskie EDFI wprowadzanego do obrotu wśród inwestorów detalicznych muszą przewidywać, że wszyscy inwestorzy korzystają z równego traktowania, a poszczególnym inwestorom lub grupom inwestorów nie przyznaje się preferencyjnego traktowania lub szczególnych korzyści ekonomicznych.
5. Forma prawna EDFI wprowadzanego do obrotu wśród inwestorów detalicznych nie może powodować większej odpowiedzialności ze strony inwestora detalicznego lub wymagać podjęcia jakichkolwiek dodatkowych zobowiązań ze strony takiego inwestora oprócz pierwotnie podjętego zobowiązania kapitałowego.
6. Inwestorzy detaliczni muszą mieć możliwość, podczas okresu subskrypcji i przez okres co najmniej dwóch tygodni po dacie dokonania subskrypcji jednostek uczestnictwa lub udziałów w EDFI, unieważnienia swojej subskrypcji i uzyskania zwrotu pieniędzy bez żadnej kary.
7. Zarządzający EDFI wprowadzanym do obrotu wśród inwestorów detalicznych określa odpowiednie procedury i zasady rozpatrywania skarg inwestorów detalicznych, które pozwalają inwestorom detalicznym na składanie skarg w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych ich państwa członkowskiego.

Artykuł 31

Wprowadzanie do obrotu jednostek uczestnictwa lub udziałów w EDFI

1. Zarządzający EDFI może wprowadzać do obrotu jednostki uczestnictwa lub udziały w tym EDFI wśród inwestorów profesjonalnych i detalicznych w swoim państwie członkowskim pochodzenia po dokonaniu powiadomienia zgodnie z art. 31 dyrektywy 2011/61/UE.
2. Zarządzający EDFI może wprowadzać do obrotu jednostki uczestnictwa lub udziały w tym EDFI wśród inwestorów profesjonalnych i detalicznych w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie pochodzenia zarządzającego EDFI po dokonaniu powiadomienia zgodnie z art. 32 dyrektywy 2011/61/UE.
3. Zarządzający EDFI, w odniesieniu do każdego EDFI, którym zarządza, deklaruje właściwym organom, czy zamierza wprowadzać do obrotu dany EDFI wśród inwestorów detalicznych.

4. Oprócz dokumentów i informacji wymaganych na podstawie art. 31 i 32 dyrektywy 2011/61/UE zarządzający EDFI przekazuje właściwym organom następujące dokumenty:

- a) prospekt emisyjny EDFI;
- b) dotyczący EDFI dokument zawierający kluczowe informacje w przypadku wprowadzania EDFI do obrotu wśród inwestorów detalicznych; oraz
- c) informacje dotyczące rozwiązań, o których mowa w art. 26.

5. Kompetencje i uprawnienia właściwych organów na podstawie art. 31 i 32 dyrektywy 2011/61/UE rozumiane są jako odnoszące się również do wprowadzania EDFI do obrotu wśród inwestorów detalicznych i obejmujące dodatkowe wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.

6. Oprócz uprawnień określonych w art. 31 ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy 2011/61/UE, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia zarządzającego EDFI zapobiega również wprowadzaniu do obrotu EDFI, jeżeli zarządzający tym EDFI nie spełnia lub nie będzie spełniał wymogów niniejszego rozporządzenia.

7. Oprócz uprawnień określonych w art. 32 ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy 2011/61/UE właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia zarządzającego EDFI odmawia również przesłania kompletu dokumentów notyfikacyjnych właściwym organom państwa członkowskiego, w którym EDFI ma być wprowadzany do obrotu, jeżeli zarządzający tym EDFI nie spełnia wymogów niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ VI

NADZÓR

Artykuł 32

Nadzór sprawowany przez właściwe organy

1. Właściwe organy na bieżąco nadzorują przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia.
2. Organ właściwy dla EDFI jest odpowiedzialny za nadzorowanie przestrzegania przepisów rozdziałów II, III i IV.
3. Organ właściwy dla EDFI jest odpowiedzialny za nadzorowanie wypełniania obowiązków określonych w regulaminie lub dokumentach założycielskich EDFI, a także obowiązków określonych w prospekcie emisyjnym, które muszą być zgodne z niniejszym rozporządzeniem.
4. Organ właściwy dla zarządzającego EDFI jest odpowiedzialny za nadzorowanie adekwatności mechanizmów i organizacji zarządzającego EDFI, tak aby zarządzający EDFI był w stanie spełniać obowiązki związane z ustanowieniem i funkcjonowaniem wszystkich EDFI, którymi zarządza, i przestrzegać przepisów z tym związanych.

Organ właściwy dla zarządzającego EDFI jest odpowiedzialny za nadzorowanie przestrzegania przez zarządzającego EDFI przepisów niniejszego rozporządzenia.

5. Właściwe organy monitorują przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania mające siedzibę lub wprowadzane do obrotu na podległym im terytorium w celu upewnienia się, że stosują one oznaczenie „EDFI” lub sugerują posiadanie statusu EDFI tylko w przypadku, gdy posiadają zezwolenie udzielone na podstawie niniejszego rozporządzenia i przestrzegają przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 33

Uprawnienia właściwych organów

1. Właściwe organy muszą posiadać wszelkie uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe, które są niezbędne do wykonywania ich funkcji powierzonych im na mocy niniejszego rozporządzenia.
2. Właściwe organy korzystają z uprawnień powierzonych im na mocy dyrektywy 2011/61/UE, w tym dotyczących sankcji, również w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia.
3. Organ właściwy dla EDFI zakazuje stosowania oznaczenia „EDFI” lub „europejski długoterminowy fundusz inwestycyjny”, jeżeli zarządzający EDFI przestaje spełniać wymogi niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 34***Uprawnienia i kompetencje EUNGiPW**

1. EUNGiPW posiada uprawnienia niezbędne do wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia.
2. EUNGiPW korzysta z uprawnień powierzonych mu na mocy dyrektywy 2011/61/UE również w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001.
3. Do celów rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, niniejsze rozporządzenie uznaje się za przyszły, prawnie wiążący akt unijny powierzający zadania EUNGiPW, o którym mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

*Artykuł 35***Współpraca między właściwymi organami**

1. Organ właściwy dla EDFI i organ właściwy dla zarządzającego – o ile są to różne organy – współpracują ze sobą i wymieniają informacje do celów wykonywania swoich obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia.
2. Właściwe organy współpracują ze sobą zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE.
3. Właściwe organy i EUNGiPW współpracują ze sobą w celu wykonywania swoich odnośnych obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.
4. Właściwe organy i EUNGiPW wymieniają się wszystkimi informacjami i dokumentami niezbędnymi do wykonywania swoich odnośnych obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010, w szczególności do celów wykrywania i usuwania naruszeń niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

*Artykuł 36***Procedury dotyczące rozpatrywania wniosków przez Komisję**

Komisja nada priorytetowy charakter procedurom składania przez EDFI wniosków o finansowanie z EBI i usprawni te procedury. Komisja usprawni wydawanie opinii lub uwag dotyczących wszelkich wniosków EDFI o przyznanie środków finansowych z EBI.

*Artykuł 37***Przegląd**

1. Nie później niż dnia 9 czerwca 2019 r. Komisja rozpoczyna przegląd stosowania niniejszego rozporządzenia. W przeglądzie uwzględniane są w szczególności:
 - a) skutki art. 18;
 - b) wpływ stosowania minimalnego progu 70 % dopuszczalnych aktywów inwestycyjnych, określonego w art. 13 ust. 1 na dywersyfikację aktywów;
 - c) zakres, w jakim EDFI są wprowadzane do obrotu w Unii, w tym, czy ZAFI, o których mowa w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2011/61/UE, mogą być zainteresowani wprowadzaniem do obrotu EDFI;
 - d) zakres, w jakim należy uaktualniać listę dopuszczalnych aktywów i inwestycji, jak również reguły dywersyfikacji, skład portfela i ograniczenia dotyczące zaciągania pożyczek i kredytów gotówkowych.
2. Po przeglądzie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, i po konsultacjach z EUNGiPW, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające wkład niniejszego rozporządzenia i EDFI w utworzenie unii rynków kapitałowych i stopień, w jakim przyczyniły się do osiągnięcia celów określonych w art. 1 ust. 2. Sprawozdanie przedkłada się w razie potrzeby wraz z wnioskiem ustawodawczym.

*Artykuł 38***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 9 grudnia 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 29 kwietnia 2015 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

Przewodniczący
